

DEBATE ON MOTION ON ADDRESS BY THE GOVERNOR.

Sri S. D. KOTHAWALE (Chikodi).—

Mr. Speaker, Sir, I beg to move the following motion :—

“ We the members of the Mysore Legislative Assembly assembled in this session beg leave to thank the Governor for the Address delivered to the members of Legislature on 11th June 1957.”

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“ We the members of the Mysore Legislative Assembly assembled in this session beg leave to thank the Governor for the Address delivered to the Members of the Legislature on 11th June 1957.”

I now call upon the members to move their amendments. Hon'ble Sri Kenchappa.

Sri K. KENCHAPPA (Hiriyur).—

ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಸಭೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಈಗ ನಾನು ಒದುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಯನ್ನು ತರಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ, ನನ್ನ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :—

“ Add the following words at the end of the Address :—

(i).....but regret that your Ministers have failed to state the policy regarding the Social objectives and the progress made in respect of those objectives ;

(ii) failed to mention our new resolves and our future efforts and plans in the direction of the Socialist orientation of our economy or to give an idea of the entire policy of the Government to enable this House to know the real objectives of the Government ;

(iii) failed to suggest concrete proposals to check the growing retrograde trends in various branches of Government administration and further failed to suggest the steps to introduce necessary reforms in the administration of the State and Local Self-Government ;

(iv) failed to mention concrete proposals and the steps taken for checking the abnormal rise in price of essential commodities.”

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“ Add the following words at the end of the Address:—

(i).....but regret that your Ministers have failed to state the policy regarding the Social objectives and the progress made in respect of those objectives ;

(ii) failed to mention our new resolves and our future efforts and plans in the direction of the Socialist Orientation of our economy or to give an idea of the entire policy of the Government to enable this House to know the real objectives of the Government ;

(iii) failed to suggest concrete proposals to check the growing retrograde trends in various branches of Government administration and further failed to suggest the steps to introduce necessary reforms in the administration of the State and Local Self-Government ;

(iv) failed to mention concrete proposals and the steps taken for checking the abnormal rise in prices of essential commodities.

Sri Y. VEERAPPA (Holenarasipur).—Sir, I beg to move the following amendment:—

“ Add the following at the end of the Address :—

but deeply regret to note that the Hon'ble Ministers have failed to take effective and immediate action (a) for the speedy realisation and attainment of the Socialistic Pattern of Society in our own time;

(b) for clearing the services of incompetent and inefficient personnel and for expeditious and efficient disposal of work in the different departments ;

(c) to cut down the unnecessary heavy scale of expenditure incurred in the matter of execution of public work ;

(d) for effectively eradicating the growing menace of corruption which has infected every quarter in services ;

(e) for, in the first instance, attaining economic strength and financial equilibrium before embarking upon ambitious and speculative schemes which may or may not be fruitful at the end ;

(f) for bringing about harmonious and co-ordinate team spirit between the different departments, in any case, avoiding venues of conflicts."

Mr. SPEAKER.—Motion Moved.

"Add the following at the end of the Address:—

but deeply regret to note that the Hon'ble Ministers have failed to take effective and immediate action (a) for the speedy realisation and attainment of the Socialistic Pattern of Society in our own time ;

(b) for clearing the services of incompetent and inefficient personnel and for expeditious and efficient disposal of work in the different departments ;

(c) to cut down the unnecessary heavy scale of expenditure incurred in the matter of execution of public work ;

(d) for effectively eradicating the growing menace of corruption which has infected every quarter in services ;

(e) for, in the first instance, attaining economic strength and financial equilibrium before embarking upon ambitious and speculative schemes which may or may not be fruitful at the end ;

(f) for bringing about harmonious and co-ordinate team spirit between the different departments, in any case, avoiding venues of conflicts."

Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—I move the following amendment:—

Add the following words at the end of the Address:—

1. ".....but regret that your Ministers have not taken effective steps to maintain the progressive

character of the State, having failed to tackle the problem of growing unemployment in the State".

2. ".....but regret that your ministers have not taken effective steps to maintain the progressive character of the State, having failed to enunciate and implement a proper labour policy".

3. ".....but regret that your ministers have not taken effective steps to maintain the progressive character of the State, in not taking adequate and effective steps to solve the problem of Rural indebtedness".

4. ".....but regret that your ministers have not taken effective steps to maintain the progressive character of the State, having failed to propose or implement measures to root out corruption and secure economy in administration".

5. "..... but regret that your ministers have not taken effective steps to maintain the progressive character of the State inasmuch as no measures, adequate and effective, have been proposed or implemented to secure greater and greater efficiency in State owned industrial concerns".

6. "..... but regret that your ministers have not taken effective steps to maintain the progressive character of the State, having failed to take adequate and effective steps to arrest the rising prices of foodgrains etc."

Mr. SPEAKER.—Motion moved;

"Add the following words at the end of the address:—

1. ".....but regret that your ministers have not taken effective steps to maintain the progressive character of the State, having failed to tackle the problem of growing unemployment in the State".

2. ".....but regret that your ministers have not taken effective steps to maintain the progressive

(MR. SPEAKER.)

character of the State, having failed to enunciate and implement a proper labour policy ”.

3. “.....but regret that your ministers have not taken effective steps to maintain the progressive character of the State, in not taking adequate and effective steps to solve the problem of Rural indebtedness ”.

4. “.....but regret that your ministers have not taken effective steps to maintain the progressive character of the State, having failed to propose or implement measures to root out corruption and secure economy in administration”.

5. “.....but regret that your ministers have not taken effective steps to maintain the progressive character of the State, inasmuch as no measures, adequate and effective, have been proposed or implemented to secure greater and greater efficiency in State owned industrial concerns ”.

6. “.....but regret that your ministers have not taken effective steps to maintain the progressive character of the State, having failed to take adequate and effective steps to arrest the rising prices of foodgrains etc.”.

Sri B. K. PUTTARAMIYA (Channapattana).—Sir, I move the following amendment:—

Add the following words at the end of the Address:—

1. . . but regret that the speech is silent about the future policy of the Government in regard to prohibition, nor has it taken note that prohibition in areas where it is in force has been a thorough failure and that in any case the State should undertake a uniform policy on this subject throughout the State;

2. . . . that the Government has failed to note the deterioration in the administration of the Police

Department nor to take effective steps to improve the efficiency and morale of the officers and personnel of this Department, but on the other hand, the harassment by the Police who actively assisted the Congress during the election has met with thorough approval from your Government;

3. . . that the address is silent in regard to the future of District Boards and has failed to note that the policy of the Government in postponing the elections to District Boards has resulted in the suspicion that the postponement is due to fear that any election would result in defeat of the Congress Party in such elections and that therefore the party in power is reluctant to hold elections;

4. . . . that the speech has failed to disclose any proposal that the Government have in view regarding the upliftment of the Depressed Classes and that the Government seems to be indifferent to this burning question;

5. . . that the speech is silent in regard to any proposal that the Government may have for house-building programme for the poor and middle classes;

6. . . .that the Government have failed to notice that the differences continue to exist within the management of the Race Club nor have they realised that the only way that the administration can be improved is to take over the management of the Race Club and run the races with the help of some experts or in the alternative to abolish the racing altogether;

7. . . that the address is silent in regard to any decision that the Government may have taken about the taking over of all High Schools under Government management so that there may be uniform system of education and management of the schools conducive for the better education of students.

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

Add the following words at the end of the Address :—

1. . . but regret that the speech is silent about the future policy of the Government in regard to prohibition, nor has it taken note that prohibition in areas where it is in force has been a thorough failure and that in any case the State should undertake a uniform policy on this subject throughout the State ;

2. . . that the Government has failed to note the deterioration in the administration of the Police Department nor to take effective steps to improve the efficiency and morale of the officers and personnel of this Department, but on the other hand, the harassment by the Police who actively assisted the Congress during the election has met with thorough approval from your Government ;

3. . . that the address is silent in regard to the future of District Boards and has failed to note that the policy of the Government in postponing the elections to District Boards has resulted in the suspicion that the postponement is due to fear that any election would result in defeat of the Congress Party in such elections and that therefore the party in power is reluctant to hold elections ;

4. . . that the speech has failed to disclose any proposal that the Government have in view regarding the upliftment of the Depressed Classes and that the Government seems to be indifferent to this burning question ;

5. . . that the speech is silent in regard to any proposal that the Government may have for house-building programme for the poor and middle classes ;

6. . . that the Government have failed to notice that the differences continue to exist within the management of the Race Club, nor have they realised that the

only way that the administration can be improved is to take over the management of the Race Club and run the races with the help of some experts or in the alternative to abolish the racing altogether ;

7. . . that the address is silent in regard to any decision that the Government may have taken about the taking over of all High Schools under Government management so that there may be uniform system of education and management of the schools conducive for the better education of students."

Before I call the Mover of the Motion of Thanks, I would like to refer to rule 151 of the Rules of Procedure.

"In cases not specifically provided for in these rules the Speaker may, having regard to the state of business before the Assembly and the nature of the motion, prescribe a time limit for speeches."

Under this rule, I would like to prescribe the time limit. The time limit for the Mover of the Motion would be half-an-hour and for other members it would be 15 minutes. If any member on the Treasury Benches wishes to intervene in the debate, he would be given 15 minutes. The Mover of the Motion would be given, if he wants to give a reply, 15 minutes. I would also like to enlighten members on the scope of discussion on the Motion of Thanks. The scope of discussion is of a general character. More or less, the debate would be on the model of a General Debate on the Budget. This being so, Hon'ble Members will take opportunity to criticise or appreciate the policies and actions of the Government as a whole. It may be a policy regarding Prohibition or Labour or Agriculture or any other policy. In fact, the debate, is not confined to the points raised in the Address nor is it confined to the points raised in the amendments. Its scope is far more in the sense that it is of a general character. Hon'ble Members may make remarks in respect of any topic which they find ought to have

(MR. SPEAKER.)

been included in the Address of the Governor. To summarise the position, I would say that Hon'ble Members may refer to the points raised in the Address itself; they may also speak on the points raised in the amendments and they may still go further and refer to any point that they feel ought to have been included in the Address or some information that ought to have been given by Government.

2 P.M.

Taking note of the time limit prescribed, Hon'ble Members will have to make their speeches in such a way that they can cover all those points which they want to cover. They should not later on complain that the time limit was short and so they could not do justice to what they wanted to refer in their speeches.

Now I call upon the Mover of the Motion of Thanks to make his remarks.

Sri C. J. MUCK KANNAPPA (Gubbi).—May I know as to what has happened to the other amendments that we have tabled?

Mr. SPEAKER.—I am now told by the Office that there are certain other amendments also. As they were given very late, they are being cyclostyled now. As a special case I will allow them to be moved when they become available here in my hands. Amendments ought to have come within the time prescribed for tabling amendments.

Sri U. M. MADAPPA (Chamarajanagar).—Ten o'clock was the time limit fixed. Our amendments were given before ten o'clock.

Mr. SPEAKER.—Since they are being cyclostyled, I will allow them to be moved when they become available in my hands. All those Hon'ble Members who have given notice of amendments will speak only after they move their amendments. They will not be allowed to make their speeches before they move their amendments. They cannot be given two chances to speak.

Sri S. D. KOTHAVALA (Chikodi).—May I make one request, Sir? In view of the fact that several members have given notice of their amendments and they are to be allowed to be moved, will it not be better if we adjourn now for a short recess? When we meet again after the recess the amendments also can be moved by those members. Then I may have the advantage of looking in to them before I start my speech.

Mr. SPEAKER.—I appreciate the difficulty of the Hon'ble Member. It is not necessary for him now to refer to the amendments. He has got a right of reply. He can refer to them in his reply.

***Sri S. D. KOTHAVALA.**—Sir, the new Mysore State came into being on 1st November 1956 and the Government of the new Mysore State has been in office for only a short period, less than a year. Therefore, while discussing the Motion of Thanks to the Governor for his Address, it is the business of this House to consider the activities of the new Mysore Government during the short period that it has been in office and the programmes and policies for the year 1957-58 as disclosed in the Governor's Address. This House has heard the Address of the Governor with rapt attention. I need not recapitulate here all the subjects to which reference has been made by the Governor in his Address. Suffice it to say, the Address covers almost the entire ground of administrative activities of the Government for the year 1957-58. The Governor has made reference to the land reforms and the Land Reforms Committee appointed by this Government. He has also made a reference to the pay scales of the Government servants and the proposal for revising the pay scales of the workers of industrial undertakings of Government and also the village officers. It will be seen from the Address that the Government has taken care of all the questions which are important from the point of view of the welfare activities of the State.

It may be noted here that before we achieved independence we were engaged in a struggle against the foreign

Government. We got independence in the year 1947. Afterwards, we started in India the rule of the people. At that time the important question before the Governments at the Centre as well as the States was to raise the standard of living of the people. We, in India started by defining our goal in this connection. We decided to have a welfare State and our objective was the creation of a socialistic, democratic, co-operative commonwealth in India. From that point of view, we started our economic and social activities in this country. The great step that was taken in this connection was the First Five-Year Plan.

It will be interesting here to recapitulate the targets of the First Five-Year Plan and the achievements of that Plan so that we may be able to appreciate better the activities of the present Government which came into being after 1st November 1956. When we started on the execution of the First Five-Year Plan, the food problem was very acute and critical and, therefore, the Plan laid stress on agricultural production though it provided also for industrialisation of the country. Naturally, for the purpose of increasing agricultural production irrigation schemes and other projects were conceived and a serious effort was made by Government to implement those schemes and projects. It is at that time that the Grow More Food campaign was started. It will be interesting to note here that various other measures also were taken in order to promote agricultural production. Those measures include the use of tractors and bulldozers, multiplication and distribution of improved seeds, distribution of fertilizer, construction of irrigation wells by giving subsidy and loan, supply of electrical engines and agricultural pumping sets, compost manure, plant protection schemes, Japanese method of paddy cultivation, extension of power lines for lift irrigation, land reclamation by manual labour, cultivation of waste land, loans to agriculturists for manure, tractor engines, contour bunding, soil conservation, flood control, drainage, etc. These are some of the measures taken. As a result of these

measures and as a result of the policy followed for increasing food production, the additional food production during 1956-57, so far as the old Mysore State was concerned, was 56,108 tons. Similar increase in food production was achieved in the other parts of the new Mysore State also, but I have not got here the figures in respect of those parts. I am sure there cannot be any doubt about the additional food production achieved in the other parts of the new Mysore State. During the first Five-Year Plan period the nature was kind and there were good and timely rains with the result that there were good crops and the prices of agricultural commodities began to fall. You know well, Sir, that a few years back there was a time when there was a regular agitation by the public that the food prices were going down too much as a result of which the agriculturists were suffering and that the fall in prices should be stopped by purchase by Government at fixed prices. The demand of the public was met to a certain extent, but it has now transpired that due to heavy and untimely rains, the crops for the year 1956-57 are not sufficient to meet the demand of the people and the result is that there has been a rising trend in prices. It has been provided in the Second Five-Year Plan that there should be a great effort made to increase production in the field of agriculture as also in the field of industry. In the Second Five-Year Plan, though a great emphasis has been laid on the industrialisation of the country, agriculture is also enjoying a very high priority. Recently, there was a meeting of the Food Commissioners at Mussoorie where the matter was discussed at length and it has been decided in that conference that the target for food production should be doubled. From that stand-point, the Government and the Planning Commission are taking measures. We in the Mysore State have accepted the position that an additional food production of four lakh tons should be achieved during the Second Five-Year Plan and for the year 1957-58 the Government has accepted the position of having an additional food production to the extent

(SRI S. D. KOTHAVALA)
 of 1,10,000 tons. Anxiety was expressed by certain Hon'ble Members here that there was a rise in food prices and that the people were suffering. Of course, they are suffering, but the Hon'ble Members should take note of the fact that the Government has been doing its level best to achieve additional food production. The Government has not stopped at that; it has taken other measures also in this behalf. It is true that scarcity conditions are prevailing in certain parts of the State and Government has taken certain measures to give relief in those areas. The Government has made mention of these measures and I might say in passing that the Government has taken measures to suspend the collection of land revenue under the rules and to start relief works in the famine-stricken and scarcity-stricken areas. They have started works worth nearly Rs. 18 to 19 lakhs. They have given takavi to the extent of nearly Rs. 7 lakhs in the Hyderabad as well as Bombay Karnatak areas. These scarcity works have been undertaken in addition to the works which are included in the Plan. Therefore, it will be seen that the Government is alive to the situation. The Government has opened a number of fair price shops and grain is made available at subsidised price to the needy people. At the request of this Government, the Government of India has opened food depots in various parts and this Government has also requested the Government of India to open additional food depots. Thus, Hon'ble Members will find that steps are being taken to meet the situation and I hope that the policy of this Government is to see that no man in the street should be allowed to die of starvation. The Government will take steps to meet any emergency that may arise. The Governments at the Centre and in the State have taken precaution to see that food is imported from outside and the necessary arrangement is made for distribution to the people at subsidised and cheap rates. This is the manner in which the Government is trying to meet the situation and therefore we in this House

need not be very anxious about the food situation. The Government is as anxious to meet the food situation as anybody else in this House.

The other question is about what is being done for the purpose of giving impetus for having higher production in the agricultural field. It is said that land reforms are essential for the purpose of giving impetus to the agriculturists to produce more food. This Government has taken some measures for the purpose of maintaining the *status quo* till the Land Reforms Committee presided over by one of our colleagues in this House, Sri Jatti, submits its recommendations for introducing a uniform law. In this connection, I need not say that it has been the policy of the Government to follow the ideal of land to the tiller. It will, therefore, be the business of this House to consider the proposals for land reforms in course of time and the land reforms would be introduced with a view to giving sufficient incentive to the agriculturists and cultivators to produce more.

As I said a short while ago, though the Second Five-Year Plan lays emphasis on the industrialisation of the country, agriculture has been given a high priority in it. The question of industrialisation is also very important. Industrialisation is necessary for various purposes and concern has been expressed by some Hon'ble Members who have moved amendments here. They have made reference to the existence of unemployment and certain other conditions which have got to be improved. Industrialisation is necessary not only for the purpose of removal of unemployment but also for the purpose of achieving self-sufficiency in industrial products, increased wealth and prosperity, higher standard of life and a higher moral sense.

Certain Hon'ble Members expressed that there is corruption in the services and other places. True, there is some corruption. That position, of course, is not disputed. But the question is how to remove that corruption. The Government, not only here but at the Centre also, have considered this question and there are two ways of

meeting this menace of corruption—the long term one and the short term one. The long term measure consists in creating better conditions of life, a sense of security as to the future of the people and to introduce a higher standard of life. When these material conditions improve, of course they will certainly create a higher standard of life and the idea of corruption will disappear. The short term measure is, taking preventive measures against corruption. The public attached to this Anti-Corruption Department are working in order to check and detect the cases of corruption and there are so many rules framed in the matter of acquisition of property by the public servants. But here what is wanted is the people's co-operation. If the people are vigilant about it and they exercise their rights and do their duty as citizens of India, that would certainly help to stamp out corruption. But, unfortunately very few people come forward. I think if the Hon'ble Members of this House make it a business to bring the cases of corruption to the notice of the authority concerned, corruption can be removed. But unfortunately very little has been done by those persons who raise a hue and cry. In this connection I may state here in passing that it is bad to accept corruption. Where the officer concerned deserves condemnation and punishment if they are corrupt, we the members of the public are equally liable and responsible for his being so. We should consider that and the matter should be approached by improving the civic sense. If we do that the desired thing, namely, freedom from corruption, is likely to be achieved all at once considerably. In this connection propaganda in social education is important. It is no use to say simply that there is corruption. We should take practical steps to remove this sense of corruption on both sides, on the side of officers as well as on the side of people who offer bribes.

After having made a reference to the Five-Year Plan, the Governor has drawn the attention of this House to one aspect. It is not only the question of production and industrialisation.

The Governor has said that the welfare society that we create has got to be considered. Some of the Hon'ble Members who have moved their amendments have stated that the entire policy of the Government is not sufficiently made known. I am really surprised at this contention. It has been said time and again that the idea is to have a Welfare State. Our ideal is to create a Socialistic Democratic Co-operative Commonwealth in this country and in furtherance of those ideals we have been taking steps here as well as elsewhere wherever the Congress is in power. Therefore, the Hon'ble Members, I hope will take notice of this fact and offer their remarks, if any, in this connection.

Industrial Development.—It is a matter of great satisfaction that peaceful conditions in the sphere of industries are prevailing in the State. The Governor has made a reference to the Industrial truce entered into by the employers and the employees in the State in the various industrial State enterprises and it augurs well for the industrial development of this State and its contribution to India's prosperity. That there prevailed a fair sense of industrial tranquillity and peace is a matter of great satisfaction. In view of the good relationship that exists between the employers and the employee there will be efficiency and higher production and people at large will be happy and get their industrial product at cheaper rates and prices within their reach.

It can also be noted that labour Welfare Centres have been opened. This shows the attitude of the Government and their solicitude to look after the interests of the labour in the State.

We are engaged in the task of slum clearance. Of course all our leaders from the Prime Minister down to the social workers are interested in this. It has been found by all these men that slums have been a scar on our culture and economic life. Therefore in this connection also the Government will take steps for slum clearance and a sum of about Rs. 70 lakhs has been provided for this purpose.

(SRI S. D. KATHAVALE)

Therefore all steps which are needed for the industrialisation and effective development of industries in the State have been taken. It may also be noted that a beginning has been made for the expansion of mineral wealth in the State. A beginning has been made in Karwar and several industries have sprung up and efforts have been made to have a sort of survey there. May I say in this connection that it is not sufficient to stop at that? In order to have a sort of co-ordinated effort throughout and in order to have a sort of all-round development in all districts, it is necessary to have a Master Plan with respect to industrial development. I request the Government in this connection to undertake a sort of geological survey in the State and create Industrial Estates and undertake industries, minor, major or village. It is therefore necessary to give sufficient grant or sufficient impetus to the people to enter the industrial life and create employment position also. All these matters are envisaged in the Second Five-Year Plan. Therefore it cannot be contended by anybody that the integrated ideal of the Second Five-Year Plan and our ideal towards which we are proceeding are not sufficiently stated in this connection. It is stated that the Plan is a very ambitious one, and that we have to find sufficient means for executing the Plan. In this connection it is stated that a part of the Plan should be abandoned. In my opinion it is not proper to abandon. There may be some non-essential matters, non-essential for the time being, which may be dropped. But essential projects cannot be abandoned. It can be seen that it is only the minimum things that have been taken as the basis of the Second Five-Year Plan and they are the minimum necessities for the economic development of the people. Therefore if we abandon the basic part of the Plan, it will create a sort of frustration and it would be unwise on our part to do so. We have to find necessary materials for implementing the Plan.

Our Government has done well in trying to persuade the Central Government and the Finance Commission to give us as much amount as possible for the State, to enable it to undertake the Plan. Of course it has been brought to the notice of the Government of India that this State has many backward areas, backward in respect of industries and other developmental works. It is hoped that the Finance Commission will allot a fair share in the nature of grant and loans. But having said that, it is our duty to find our internal resources. Internal resources may be available by making a sort of major retrenchment in the administration. Of course, from the study I have made in this connection, I have to point out that the finances of the old Mysore State were not very happily handled. There is room for retrenchment and avoiding wasteful expenditure. I request the Government in this connection to examine what measures they can take for the purpose of avoiding wasteful expenditure and thus try to find money for the Plan. Secondly they will have to find money from other sources also for this purpose, because there is still a gap between revenue and expenditure. It will be our duty to help the Government to find the necessary money. If our industries do not yield something, if necessary, more taxes have got to be imposed. I for one think that though it is, a sort of bitter duty to go in for new taxation, still we have to go in for that, if it is absolutely necessary. My suggestion in this connection to the Government is that we must tax those persons who can bear the burden and not the poor sections of the people. I hope the Hon'ble Members will consider all these things. I wanted to make certain references to several matters, but it is not possible in view of the limited time at my disposal. However, I will have an opportunity to give a reply to the points which may be raised by other Hon'ble Members in the course of the debate. With these few remarks, I commend the Motion of Thanks for the acceptance of this House.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise for tea and re-assemble half an hour later.

The House adjourned for tea at Thirty-Five Minutes past Two of the Clock and re-assembled at Five Minutes Past Three of the Clock.

[Mr. SPEAKER in the Chair.]

*ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ (ಹಿರಿಯೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮೊನ್ನೆ ದಿವಸ ರಾಜ್ಯಪಾಲರವರು ಸರಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ಈ ವಿಧಾನಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಣಿಕೊಡಿಸಿದ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಿದ ಕೆಲವಾರು ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಈಗ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೇನೆ. ಈಗತಾನೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು, ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯ ಮುಖಂಡರ ವತಿಯಿಂದ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣಕ್ಕೆ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಂಡಿಸಿದ ಸೂಚನೆಯಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸೂಚನೆಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಸಹ ಅನೇಕರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯಪಾಲರವರ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರ ಭಾಷಣಕ್ಕೆ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವ ಸೂಚನೆಯ ಪರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ ಈ ಮಾನ್ಯಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮಗೆ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಈಗ ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಈ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆಯೇ ಎನ ತಕ್ಕಂಥ ಅಂಶವನ್ನು ನಾವು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ನಡೆವಳಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಕಾಲಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ನಾವು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾದ ಪ್ರಗತಿದಾಯಕ ಸಲಕರಣೆಗಳು ಆಗದೆ ಇದ್ದು ದರ ದೆತಿಯಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ತೀವ್ರಾಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಆಗ ತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಗತಿದಾಯಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ನಾವು ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಾಗಾ ಲೋಟದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಉಳಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹಳವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದಿರತಕ್ಕಂಥ ಜನತೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ನಾವುಗಳು ನಿಲ್ಲಲಾರವು. ಈ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆಗೆ ಮೊದಲು ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಬೇಕು, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದನಂತರ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ನೀತಿಯಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತ ನಡೆಸಿ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಈಗ ನಾವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಹತ್ತು ವರುಷಗಳಾದವು. ಅಲ್ಲದೆ ಇದುವರೆವಿಗೂ ನಾವು ನಡೆದುಕೊಂಡುಬಂದಿರುವ ವಿಧಾನ, ಒಂದು ರೀತಿಯಿದೆ. ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ನಮಗೆ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ದಯಪಾಲಿಸಿರತಕ್ಕ ಭಾಷಣವನ್ನು ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಕೂಡ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ವಿಧಾನಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣವನ್ನೂ ಸಹ ನನ್ನ ಶಕ್ತ್ಯಾನುಸಾರ ನೋಡಿ ಅದರ

ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರಭುತ್ವ ನಡೆಸತಕ್ಕ ವರ ವತಿಯಿಂದಲೂ ಸಹ ಕೆಲವಾರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಾನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಹೀಗೆ ಇವೆರಡನ್ನೂ ಅರಿತುಕೊಂಡಮೇಲೆ ಈ ಭಾಷಣಕ್ಕೆ ವಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಅಪ್ಪಾಗಿ ಉತ್ಸಾಹಗೊಳ್ಳಲಾರದು. ಏತಕ್ಕಿಂದರೆ ಹಿಂದಿನ ಹತ್ತುವರ್ಷಗಳ ಅನುಭವದಿಂದ ಈಗ ಮುಂದೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸಿದೆ. ನಾವು ಭಾರತದ ಕಾನೂನು ಅನ್ವಯವಾಗುವಾಗ ದೇಶದ ಹಿತಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತಾಗಬೇಕು, ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲವು ಉದ್ದೇಶಗಳಾದರೂ ಸಾಧನೆಯಾಗಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಬಂದವು. ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರುವವರೂ ಸಹ ಬಹಳ ದಿವಸ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧನೆಗಾಗಿಯೂ ದೇಶದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿಯೂ ದುಡಿದಂಥವರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ತೀವ್ರಾಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಒಂದು ವತಿಯಿಂದ ನಾವು ಬಂದಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು ಯಾವ ವಿಧವಾಗಿ ಸಾಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸಹಿತ ಈ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವಂತೆ ನಮಗೆ ಕಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಒಂದುಕಡೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಹೀಗೆ ಅಪ್ಪಣಿಕೊಡಿಸಿದ್ದಾರೆ:

“The significance of the Plan is not merely in increased industrialisation and production, but in the pattern of society it proposes to establish.”

ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೂ ಸಹಿತ ಯಾವ ತತ್ವ ಸಾಧನೆಗೆ ಯಾವ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಯಾವ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಕೂಡ ಸೂಚಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಮೇರೆ

“This Plan will require heavy sacrifices from all sections of the community and I trust you will give your best consideration to proposals which will be placed before you in this respect in the current session.”

ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಯಾವ ಪ್ಯಾಟರ್ನ್, ಯಾವ ಉದ್ದೇಶ, ಈಗ ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವಾದಿ ತತ್ವದಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮನಾದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಂಕಣ ಬದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು. ಫ್ರೆಂಚ್ ವಿಕಾರದಲ್ಲಿ ನಮಗೂ ಸರಕಾರದವರಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದಿಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನೇ ದಿವಸ ಈ ಭಾಷಣವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಇಂಥ ಭಾವನೆಗಳು 1917ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲೇ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಏನೋ, ಈಗಿನ ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ಇವು ಸರಿಹೋಗುತ್ತವೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಶಂಕೆ ನಮ್ಮ ಮುಂಟಾಗಿದೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವಾಗ ಪ್ರಭುತ್ವದವರ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.)

ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡಲಾರದೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಯಿತಲ್ಲಾ ಎಂದು ಮನನೊಂದುಕೊಂಡು ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನೇನೋ ಇದನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕೆಲವಾರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದ್ದರೂ ಅವನ್ನು ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿ ಮತ್ತು ಹಿತದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆಯೇ ಹೊರತು ಅನ್ಯಥಾ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ತಾವು ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಕೂಡ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಕೆಲವಾರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡುತ್ತೇನೆ.

ಮೂಲಭೂತವಾದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ಸಮಾಜವಾದ ತತ್ವವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವಯಾವ ಸಲಕರಣೆಗಳು ಬೇಕೋ ಅವು ಈ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಭಾಷಣವನ್ನು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ನಮ್ಮ ಗೆಳೆಯರು ನಮ್ಮ ಧೈಯ ಸಮಾಜವಾದಿ ಸಮಾಜರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಎಂದು ಹೇಳಿವರು. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ಯಾವಯಾವ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ಆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸಮಾಜವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿರುವುದಾದರೂ ಆ ಯೋಜನೆಯಂತೆ ಜನತೆಯಲ್ಲಿರುವ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಪರಿಹರಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ, ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಅವುಗಳ ಬೆಲೆಯಿಂದ ಉದ್ದವಿಸುವ ಕೆಲವಾರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಯಾವರೀತಿ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲಿದ್ದಾರೆ, ಯಾವರೀತಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ಆರ್ಥಿಕ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ಕಡಮೆ ಮಾಡಲಿದ್ದಾರೆಂಬುದೂ ಸಹ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ಸಹ ನಾವು ಆಲೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೆಲವಾರು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾರತದ ಕಾನೂನುಪ್ರಕಾರ ಅದು ಜಾರಿಯಾದ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸಲಕರಣೆ ದೊರೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. 1930ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಕಾನೂನುಪ್ರಕಾರ 1940ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಗೂ ಶಾಲೆಗಳನ್ನೊದಗಿಸಬೇಕೆಂದಿತ್ತು. ಅದಾಗದೆ ಹೋಗಿದ್ದ ರದ್ದತೆಯಿಂದ 1941ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಆದರೆ ಉದ್ದೇಶ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಎಲ್ಲರ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಆಗಿತ್ತು. 1941 ರಿಂದ 1951ರವರೆಗೆ ಆ ಅವಧಿ ಮುಗಿಯಿತು. ಆದರೆ ಅದರಂತೆ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ಯಾವ ಸಮಾಜ ರಚನಾನೀತಿ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲವರು ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆ, ಕೈಗಾರಿಕೆ ಯೋಜನೆ ವಗೈರೆ ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಮೂಲಭೂತ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಿಡಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಿಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಲಕರಣೆಗಳೇನಿವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಅವುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಾಧಿಸುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ಕಾದುನೋಡಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ

ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಈ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುವುದಾದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಇದು ಸರಿಯಾದ ಸಾಧನವೇನು? ಒಂದು ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ, ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ನಾವು ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರಿದೂಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಅತಿ ನಮ್ಮತೆಯಿಂದ ನೂಟಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಇದುವರೆಗೂ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡಿದವರು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿ ಸರಿಯಾಗಿ ನೂಟಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಯಾವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ಇದನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದೂ ಕೂಡ ಇದುವರೆಗೂ ನನಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಭುತ್ವ ನಡೆಸತಕ್ಕವರು ನಿನ್ನ ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಭಾಷಣದಿಂದ ಅದರ ಮೂಲವೇನು ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯಿತು. ಆ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ “In the pattern of society it proposes to establish—we have got to scrutinise the Second Five-Year Plan” ಎಂದು ಮೊಗಂ ಆಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಪ್ಲಾನ್ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಾರದೆ, ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಹೇಳೋಣ ಎನ್ನುವ ಶಕ್ತಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಭುತ್ವ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಇರಬಹುದು, ಅಪೇಕ್ಷೆಯೂ ಇರಬಹುದು, ಆದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ! ನಾವು ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ನಂಬಬೇಕೆಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ, ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿರುವುದು ಎರಡು ಪಾಲಿನ ವಿಷಯಗಳೆಂದರೆ, ಜಮೀನು ಮತ್ತು ಭೂಸುಧಾರಣೆ. ಜಮೀನಿನ ಹಂಚಿಕೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ತರುವುದರಲ್ಲಿದ್ದೇವೆಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಗೇಣಿ ಶಾಸನವನ್ನು ತಿದ್ದುಪಾಟು ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವಾಗ, ಅಥವಾ ಯಾವರೀತಿ ಗೇಣಿಶಾಸನ ಇರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕೆನ್ನುವಾಗ ಅಥವಾ ವಿವಿಧಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿರುವ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾದ ಶಾಸನವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಪರಬೇಕೆನ್ನುವಾಗ ಇದನ್ನು ತಂದಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಗೇಣಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯೊಂದಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಹಾಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಭೂಸ್ವಾಮ್ಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಪಕ್ಷದವರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಾನು ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಪರವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ the method of approach to a problem ಏನು ಇದೆ ಆ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ, ಅದನ್ನು ಸರಿಸಿಡಿಸುವ ವಿವಿಧ ಮಾರ್ಗಗಳು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಕರ್ತವ್ಯ ಮುಖವಾಗಿಲ್ಲ. ಅವು ನಿಜವಾದ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಾಇಲ್ಲ. ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾವು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಒಂದು ಗೇಣಿ ಶಾಸನವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ, ಭೂಸುಸ್ಥಿತಿ ಬಗೆಹರಿಯುವುದೇ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಭಾಷಣವನ್ನು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದವರು ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಕೆಲವರು ಹಿಂದೆ socialistic democratic

ಮತ್ತು co-operative commonwealth of India ಮೊದಲಾದ ಸಮಾಜ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿ ಪಾದಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಆಗ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಅದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ಯಾಟರ್ನ್ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರು. ಈಗ ಅದನ್ನೂ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಸಮಾಜವಾದ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರು. ಅಂದಮೇಲೆ ಇದರಲ್ಲಿ, ಸಮಾಜವಾದ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ, ಅಥವಾ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ಯಾಟರ್ನ್ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ, ಅಥವಾ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಕಾಮನ್‌ವೆಲ್ತ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ? ಅಥವಾ in the way in which the socialistic pattern suggests itself in the Second Five-Year plan—ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನಾನು ಕೆಲವಾರು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ನಾವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡದೆ ಹೋದರೆ ನಾವು ಒಂದುದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಈಗತಾನೇ ಮುಂದಿನ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಯೋಜನೆಗಳ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಯಾವ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರಿದ್ದೇವೋ ಆ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಾನು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 1939ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಆಕ್ಟ್ ಎಂಬುದು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವಾಗ ಈಗ ಪ್ರಭುತ್ವ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ದಾಂಡಲೆಯನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಕೆಲವುಕಾಲ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರು ಆ ಆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಉಗ್ರವಾಗಿ ಟೀಕಿಸಿದರು. ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಇನ್ನೂ ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದರೂ ಭಾರತ ಶಾಸನದ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸರ್ವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿದ್ದರೂ ಆ ನಿಯಮಗಳ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಈ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಹೋರಾಡಿದ್ದೇವೋ, ಆ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತ್ರಿಕರಣ ಶುದ್ಧಿಯಿಂದ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಜೈಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿ ದಂಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ಅವರನ್ನು ಜೈಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬಾರದು ಎಂಬ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ, ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರಚಾರಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಇಂತಹ ಕಾನೂನನ್ನು ಇನ್ನೂ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಹೇಳಬೇಕೋ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಕಾನೂನಿಗೆ ತುಂಬ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾದರೂ ಇನ್ನೂ ಈ ಆಕ್ಟ್ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಜಾಗೃತ ರದ್ದುಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು.

L.A.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಭಾರದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಗತಿದಾಯಕವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರೀ ಕೆಲಸಕ್ಕಾರ್ಯಗಳು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ವಿಚಾರಮಾಡುವಾಗ ನಾನು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಕಳೆಯನ್ನು ನಂಬ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಿದ ಹಾಗಾಯಿತು ಮತ್ತು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯಲು ಹೋಗಿ ಕಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆದವು ಎಂಬ ಅರ್ಥ ಬರುವಂತಿಲ್ಲ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಭಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ವೇಳೆಯಾಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ನಾನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಜಾಗೃತವಾಗಿ ಮುಗಿಸುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವಾರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿರುವಾಗ, ಎಲ್ಲರ ಮೇಲಿನ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಮೇಲೆ ನಾನು ಹೇಳುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರಿಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಭಾರತದ ಶಾಸನದಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ನಾವು ನಿನ ಯದಿನ ಅದನ್ನು ತುಂಬ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಅದರಂತೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಪ್ರಮಾಣವಚನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದೇವೆ. 1942ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್ ಆಕ್ಟ್ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದನಂತರ ಆ ಆಕ್ಟ್ ಕಾನೂನು ಬದ್ಧವಾಗಿ ಇದೆಯೇ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸರ್ಕಾರ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಗತಿದಾಯಕವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರವೇ? ಇದರಿಂದಲೇ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಯವರ ಶಕ್ತಿ ಕುಗ್ಗುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಯವರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿ ಇದುವರೆಗೂ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರಿಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವಾಗ, ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಶೇಕಡ 12½ ಭಾಗದ ದುಡ್ಡನ್ನು ಈ ತಹಲೆವರೆಗೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ರಾಜ್ಯಭಾರದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಸರಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿದಾಯಕವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಏನೇನು ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ಪ್ರಭುತ್ವಪಕ್ಷದವರ ಪ್ರಥಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕಾನೂನು ಇದ್ದರೂ ಸರ್ಕಾರ ಅದರಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಆಯಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 6½ ರಷ್ಟು ಆಯಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಪ್ರೋಪೋರ್ಷನ್‌ನೇಟಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದುವರೆಗೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಅದನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇರುವುದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ. ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. 1944ನೇ ಇಸವಿ ಏಪ್ರಿಲ್ 1ನೇ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಇದುವರೆಗೂ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ)

ನೇಪವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಅಪ್ಪಣೆಕೊಡಿಸಿದರು. ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಿದರೋ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳ ಚುನಾವಣೆಯಂತೂ ಇನ್ನೂ ನಡೆಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ನಂತರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಿವೆ. ಈಗಲಾದರೂ ಇರತಕ್ಕ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳ ಆಕ್ಟನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳ ಚುನಾವಣೆಯನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ನಡೆಸಬಾರದು? ಇದು ರೋಡ್‌ಕಲ್ ಸೆಲ್ ಗವರ್ನಮೆಂಟ್, ಅಟಾರ್ನಮನ್‌ಬಾಡಿ; ಇದು ಒಂದು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಸಂಸ್ಥೆಯಾದುದರಿಂದ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟು, ಅದನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ತರುವ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

ನಾನು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗಿನ ರಾಜ್ಯಭಾರದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಮುಂದಾಗಿ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹಿಂದೆ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿಂದ ಕಾಲವು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದುವರೆಗೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವಿಧಾನವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ನೌಕರರನ್ನು ವರ್ಗಮಾಡುವ ವಿಷಯಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೈಹಾಕುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳ ಪೇದವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಇದೀಗ ಅವರ ಮುಖ್ಯ ಕೆಲಸವೇ? ಅವರು ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮತ್ತು ಧೈರ್ಯಧೋರಣೆಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತವರಾಗಿದ್ದರೆ, ಇಂತಹ ಸಣ್ಣ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಅವರು ಕೈ ಹಾಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ಈಗ ಆಂಟಿಕರಪ್ಷನ್ ಎಂಬ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಎಫಿಷಿಯನ್ಸ್ ಆಫೀಸ್ ಎಂಬ ಒಂದು ಬ್ರಾಂಚ್ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅರ್ಜಿಕೊಟ್ಟರೆ ತಾರೀಖು ಎರಡು-ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಉತ್ತರವೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೂ ಉತ್ತರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಏನೆಂಬುದೂ ಸಹ ನನಗೆ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವರೀತಿಯಾದರೂ ಆಫೀಸ್ ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರೀ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾಗರೂಕತೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡೋಣ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ನಿಗದಿಯಾದ ಮಾರ್ಗವಿದೆಯೇ ಎಂದರೆ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಎಫಿಷಿಯನ್ಸ್ ಆಫೀಸ್ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ತಾವು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವಯಾವ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಎಂದರೆ ಗೈಡೆನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವವಾಗೆ ಇದುವರೆಗೂ ಎಫಿಷಿಯನ್ಸ್ ಆಫೀಸ್ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ನಮಗೋಸ್ಕರ ಅಪ್ಪಣೆಕೊಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಗತಿವಾದಿಯವರಾಗಿದ್ದರೂ ದೇಶದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗತಕ್ಕ ಸಲಕರಣೆಗಳು ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಸಾಧನೆ

ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೋ, ಆ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಗೋಸ್ಕರ ನಾನಾ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನಾದರೂ ಶೇಖರಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದರೆ ಅದೂ ಇಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದ ಈ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಇಲ್ಲವಲ್ಲ. ಎಂದು ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯಸನದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವಾರು ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಮನ್ನಿಸಬೇಕು. ಯಾವ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಈ ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆಂಬುದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ, ಆ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತಾವು ಒಪ್ಪಿದರೂ ಸರಿಯೇ, ಬಿಟ್ಟಿರೂ ಸರಿಯೇ, ಅಂತೂ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಮಾನ್ಯತೆ ಇರಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ (ಚಿತ್ರದುರ್ಗ).—ಸ್ವಾಮಿ, ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಭಾಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಾ, ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಲಿ, ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಸರ್ಕಾರದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಲಿ ಒಂದು ಕ್ರಮವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಆ ಕ್ರಮದಂತೆ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ಇದೀ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಕೆಲವು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿ, ಇಷ್ಟೇ ವರುಷ, ಇಷ್ಟೇ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಜನಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಪ್ಲಾನನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕ್ರಮಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಬಹುತೇಕ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರವೇ ಇರಲಿ, ಬೇರೆ ಸರ್ಕಾರವೇ ಇರಲಿ, ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರವಿದೆ, ಅದು ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಚಾರ—ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧ್ಯಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆಂಬ ನನ್ನ ವೇಶದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನಾವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಪರವಾಗಿ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ, ಸರ್ಕಾರಗಳು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿವೆ ಎಂಬ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಸಹ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಲಿಸಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸಲು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಬಡ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಂಡನೆ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಗತಿಪರವಾದ ಅಂಶಗಳು ಯಾವುವೆಂಬುದು ಇನ್ನೊಂದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ರೋಷ ದೋಷಗಳು ಕಂಡುಬರಬಹುದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ 1947ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಏನೊಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿತೋ ಅಲ್ಲಿಂದೀಚೆಗೆ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾರಮಾಡಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಪರವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ,

ಸಾಧಿಸಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಬ್ರಿಟಿಷರು 150 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮಾಡಿರುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ಕೇವಲ 10 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಬಹುತೇಕ ಹೊರಗಿನವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು "ಗುಣಕ್ಕೆ ಮಾತ್ಸರ್ಯವಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಸಾಧಿಸಿರುವ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಂಡಿತವಾಗಿ ಆ ಭಾವನೆ ಇದೆ. ಅದು ಏನೇ ಇರಲಿ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಂದು ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಗಮನಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತದಲ್ಲಿ ದುಂದು ವೆಚ್ಚವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ ಖರ್ಚುಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಇವೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮತ್ತೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ ಖರ್ಚುಗಳಿಗೆ ತಡೆಗಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ, ಆಹಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ರಾಜ್ಯಪಾಲರವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಕಳವಳಪಡುವ ಕಾರಣ ಎಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಫೇರ್ ಪ್ರೈಸ್ ಡಿಪೋಗಳಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ ಇಲ್ಲ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸಚಿವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರೂ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿಲ್ಲ. ಸಚಿವರಿಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆದರೂ ಸಹ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಅಕ್ಕಿಯ ಅಭಾವದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯಾಕೆ ಉಂಟಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ಇನ್ನು ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಜತ್ತಿಯವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಏರ್ಪಾಡು ಆಗಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಿತಿಯ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವಾಗಲಾರದು. ಆದರೂ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಸಮಿತಿಯವರು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಸಂಗ್ರಹಣೆಗಾಗಿ ಸಂಚಾರಮಾಡುವುದು ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳು ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯೇಟ್‌ನಲ್ಲೇ ದೊರಕುವುವು ಅದಲ್ಲದೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹಿಂದೆ ಅನೇಕ ಸಮಿತಿಗಳು ಪರಿಶೀಲಿಸಿರುವ ವರದಿಗಳು ಇವೆ. ಮುಂಬಯಿ, ಮದರಾಸ್, ಹೈದರಾಬಾದ್, ಕೊಡಗು ಮುಂತಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಭೂಸುಧಾರಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳೂ ಸಹ ಈ ಸಮಿತಿಗೆ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯೇಟ್‌ನಲ್ಲಿ ದೊರೆಯಬಹುದು. ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯ ಸಂಚಾರದಲ್ಲಿ ವೇಳೆ ಕಳೆಯದೆ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವರದಿಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಗೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಭೂಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ತರುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ.

ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ನಂತರ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳ ಚುನಾವಣೆ ಆಗದೆ

ಇರುವುದು ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕಾರಣ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ, ಸಭೆಗೂ ಗೌರವ ಬಂದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಆಗುವುದು ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಇನ್ನು ದ್ವಿತೀಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ನ್ಯೂನತೆಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ರಾಂಗ್‌ಮರ್ ರೋಡುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಲ್ಯಾಂಡ್‌ಮಾರ್‌ಗೇಜ್ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳೊಡನೆ ಎಗ್ಗಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಡೀಡ್‌ಗಳಿಗೆ ಸ್ಟಾಂಪ್ ಡ್ಯೂಟಿಯನ್ನು ವಿನಾಯಿತಿಮಾಡುವ ಸರ್ಕಾರೀ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆದೆ. ಆದರೆ ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಡರ್ ಆಗಿದ್ದರೂ ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಆರು ದಿವಸಗಳ ನಂತರ ಸರ್ಕಾರೀ ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಬಿದ್ದಿದೆ.....

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ನಾವು ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಸೆಷನ್ ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಅರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಒಂದು ವರ ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗೇನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಆರು ದಿವಸ ನಿಧಾನಮಾಡಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಆ ಮಾತು ಬೇರೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇಳಿಎಳೆಯನ್ನು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ, ನೆಗ್ಗಿಜ್ಜೆ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಮೇಲಾದರೂ ಸದಸ್ಯರು ಕಾಗದ ಬರೆದರೆ ಸತ್ಯಾಂಶ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ ಎಂದು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೂ ದೇಶಕ್ಕೂ ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡುವುದಾದರೆ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ (ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ).—On point of information, Sir, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಇಳಿಎಳೆಯನ್ನು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು, ಆ ಶಬ್ದ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿಯ ಅರ್ಥವಾ ಅರ್-ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿಯ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಶಬ್ದ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಅಮೇಲೆ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವನ್ಯೂಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಸರ್ವೆ ಸೆಟ್ಲೆಮೆಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಎರಡೂವರೆ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ನೂರು ಜನ ಸರ್ವೆಯರುಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳ ದರ್ಜೆಯ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟರಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸಹ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಆರು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳ ಸರ್ವೆ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಸಂಸ್ಥಾನ ದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸರ್ವೆ ಸೆಟ್ಲೆಮೆಂಟ್ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯಬೇಕಾದರೆ 30 ವರ್ಷ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

Sri J. H. SHAMSUDDIN (Honnavar).—The Hon'ble Member is saying 'you require 30 years for survey'. It looks as if the Speaker orders for survey. Mr. SPEAKER.—But he is pointing at the Treasury Bench, I note that.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—30 ವರ್ಷಗಳಿಗೊಂದು ಸಲ ಸರ್ವೆ ಸೆಟ್ಲಿಂಗ್ ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಆಗಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರು ನುಮಾರು ಆರೇಳು ತಿಂಗಳ ಕಳೆಗೆ ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಸಿದಾಗ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ಜಿಗಳನ್ನು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ನೇಮಕಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರು; ದೆಹಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇದುವರೆಗೂ ಕೂಡ ನೇಮಕ ಮಾಡದಿರುವುದರಿಂದ ಕಡ್ಡಗಾರರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ರಾಯರುಗಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಪೀಲುಗಳು ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪೆಂಡಿಂಗ್ ಆಗಿವೆ. ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಒಂದೆರಡು ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ನೇಮಕವಾಗುವುದೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದರೂ ಇನ್ನೂ ಆಗದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ. ಯಾವಾಗ ನೇಮಕಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ನಿಧಾನವಾಗುವುದಕ್ಕೇನೋ ಕಾರಣವಿರಬೇಕು. ಏನೇ ಇರಲಿ, ಪುನಃ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸಿ ಅತಿ ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ಜಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಂಬಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ಮಂತ್ರಿಗಳ ಪ್ರವಾಸದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾವ ಕ್ರಮವನ್ನು ಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೋ ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಅದೇ ಕ್ರಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದದ್ದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಹ ಕಳುಹಿಸಿ ರಾಗಿದೆ. ಸಭಾನಾಯಕರು ಈಗ ಟೂರ್ ಪೋಗ್ಲಾಂ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆಂದು ಸತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೆ. ಅದಿ ವೇಶನ ನಡೆಯುವಾಗ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ ರಿನ್ವಲರುಳುದು ಸತ್ಯಂಪ್ರದಾಯ. ಈಗಲೂ ಸಹ ಗುಲಬರ್ಗ, ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲ, ಮಂಗಳೂರು ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಇಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯ ಕೆಲಸ ನಡೆಯಲು ತೊಂದರೆಯಾಗು ತ್ತದೆಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಶ್ರೀ ಮೆರಿಯಪ್ಪನವರು, ಸಾಯಂಕಾಲ ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಿಗ ರಾಮಯ್ಯನವರು ಹೀಗೆ ಒಂದೇ ಊರಿಗೆ ಒಂದೇ ದಿನ ಇಬ್ಬರು ಅಥವಾ ಮೂರು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರವಾಸ ಹೋದರೆ ಆಫೀಸರುಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗು ತ್ತದೆ, work will be dislocated for the Deputy Commissioner. ಆದ್ದರಿಂದ ಟೂರಿಂಗಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿದರೆ ಅನುಕೂಲ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಈಗ ಯಾರಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲಸಗಳಿರುತ್ತವೆ; ಅವುಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯವರಿಗೂ ಹೋಗಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯದೆಯೋ ಅಲ್ಲದೆ ಮಾತ್ರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೋಗಬೇಕೇ ಏನಾ ಇತರ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಅಷ್ಟು ನೂಕುವಲ್ಲ ಮತ್ತು ಜನರಿಗೂ ಸಹ ಅದರಿಂದ ಉಪಕಾರವಾಗ ರಾರದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಶ್ರೀ ಪಂತರವರು ತಿರುವಾರಕೂರು-ಕೊಚಿಂಗ್ ಪ್ರವಾಸ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೋ ಅದರಂತೆ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಮಿತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—There is another point. Copies of the amendments have

come. I would like the Hon'ble Members to move them one by one. After all the amendments are moved, I would call upon the Movers of amendments to speak one by one because until the members who have tabled amendments are given chance others cannot be given. I will now call upon Sri V. S. Patil to move his amendment.

Sri V. S. PATIL (Belgaum).—I move:

“Add the following words at the end of the Address:

(a) but regret that no mention has been made of the linguistic minorities and the steps this Government is going to take in order to preserve their rights and their culture.

(b) but regret that no policy has been mentioned by which the difference between the high and low incomes will be at least reduced if wiped out.

(c) but regret that there is no foundation laid for removing unemployment or under-employment”.

Mr. SPEAKER.—Motion moved:

“Add the following words at the end of the Address:—

(a) but regret that no mention has been made of the linguistic minorities and the steps this Government is going to take in order to preserve their rights and their culture.

(b) but regret that no policy has been mentioned by which the difference between the high and low incomes will be at least reduced if not wiped out.

(c) but regret that there is no foundation laid for removing unemployment or under-employment”.

Sri C. M. ARUMUGHAM (Kolar Gold Fields—Scheduled Castes).—I move:

“Add the following words at the end of the Address:—

(a) but regret that your ministers failed to treat the Scheduled Castes problem as a national problem in ameliorating the Scheduled Castes in social,

educational and economic fields and acted contrary to the spirit of the Constitution of India which provides reservation of seats in services to the Scheduled Castes.

(b) but regret that the address failed to mention about the working of Kolar Gold Mines after its nationalisation.

(c) but regret that your ministers have thoroughly failed in their moral duties by not taking steps to make the will of the people of Kolar Gold Fields to convert the present one man rule Sanitary Board to a Municipality prevail.

(d) but regret that your ministers ignored the burning problem of Kolar Gold Fields in not starting an adequate industry to absorb the unemployed and those that are thrown out from work due to the closure of Oorgaum mine.

(e) but regret to note that the address has failed to mention about the working of the prohibition scheme and the programme of extending it to other parts of the State."

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

"Add the following words at the end of the Address:—

(a) . . . but regret that your ministers failed to treat the Scheduled Castes problem as a national problem in ameliorating the Scheduled Castes in social, educational and economical fields and acted contrary to the spirit of the Constitution of India which provides reservation of seats in services to the Scheduled Castes ;

(b) but regret that the address failed to mention about the working of Kolar Gold Mines after its nationalisation ;

(c) but regret that your ministers have thoroughly failed in their moral duties by not taking steps to make the will of the people of Kolar Gold Fields to convert the present one-man rule Sanitary Board to a Municipality prevail.

(d) but regret that your ministers ignored the burning problem of Kolar Gold Fields in not starting an adequate industry to absorb the unemployed and those that are thrown out from work due to the closure of Oorgaum mine.

(e) but regret to note that the address has failed to mention about the working of the prohibition scheme and the programme of extending it to other parts of the State."

Sri B. S. SHANKARAPPA (Hosadurga).—I beg to move :

"Add the following words at the end of the Address:—

(a) but regret to note that your ministers have failed to take active and constructive steps for

(i) Improving the administrative methods of the Government such as Decentralisation of Powers and responsibilities from the Secretaries to Government to the Heads of Departments.

(ii) Expanding the scope of the activities of the Local Self-Government and converting them into more autonomous bodies with better financial resources.

(iii) Introducing effective arrangements to solve the unemployment problems and establish economic equality in the Society.

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

"Add the following words at the end of the Address.—

(a) but regret to note that your ministers have failed to take active and constructive steps for

(i) Improving the administrative methods of the Government such as Decentralisation of Powers and responsibilities from the Secretaries to Government to the Heads of Departments.

(ii) Expanding the scope of the activities of the Local Self-Government and converting them into more autonomous bodies with better financial resources.

(MR. SPEAKER.)

(iii) Introducing effective arrangements to solve the un employment problems and establish economic equality in the Society."

SRI G. VENKATE GOWDA (Palyam).—
I beg to move:

"Add the following words at the end of the Address :—

(a) . . . but regret to note that the Hon'ble Ministers have failed to propose and to take immediate steps to recommend to the Central Government to constitute zonal Councils to settle the question of disputed areas, viz., Talavadi Firka, Banagur Range, Hosur Taluk now in Madras State and Kasargod Taluk now Kerala State,

(b) . . . but regret to note your Ministers have not taken effective steps to bring the backward areas in the State on par with those that are in a better position ;

(c) . . . but regret to note that your Ministers have not taken effective steps to maintain the character of the State in as much as no measures have been proposed to distribute the lands at the disposal of the Government to the landless poor tillers of the State ;

(d) . . . but regret to note that your Ministers have failed—

(i) to enunciate and to implement a proper policy for the successful working of the prohibition ; and

(ii) to propose and take steps for enforcing prohibition throughout the State.

(e) . . . but regret that your Ministers have not taken efficient steps to maintain the progressive character of the State having failed to take adequate and speedy measures to eradicate corruption in the administration."

MR. SPEAKER.—Motion moved :

"Add the following words at the end of the Address :—

(a) . . . but regret to note that the Hon'ble Ministers have failed to propose and to take im-

mediate steps to recommend to the Central Government to constitute Zonal Councils to settle the question of disputed areas, viz., Talavadi Firka, Banagur Range, Hosur Taluk now in Madras State and Kasargod Taluk now Kerala State;

(b) . . . but regret to note your Ministers have not taken effective steps to bring the backward areas in the State on par with those that are in a better position ;

(c) . . . but regret to note that your Ministers have not taken effective steps to maintain the character of the State inasmuch as no measures have been proposed to distribute the lands at the disposal of the Government to the landless poor tillers of the State;

(d) . . . but regret to note that your Ministers have failed—

(i) to enunciate and to implement a proper policy for the successful working of the prohibition, and

(ii) to propose and take steps for enforcing prohibition throughout the State.

(e) . . . but regret that your Ministers have not taken efficient steps to maintain the progressive character of the State having failed to take adequate and speedy measures to eradicate corruption in the administration."

SRI U. M. MADAPPA (Chamaraj-nagar) I beg to move :

Add the following words at the end of the Address :—

(a) . . . but regret that your Ministers have failed to take effective and immediate steps for minor adjustments in boundaries after the formation of the new Mysore State ;

(b) . . . but regret that your Ministers have not taken effective steps to maintain the progressive character of the State in the sphere of Sericulture Industry ;

(c) . . . but regret that your Ministers have failed to state the policy regarding the problem of beggars in the State ;

(d)but regret to note your Ministers have failed to take effective and immediate action to start work on Chikkahole Project;

(e)but regret that that your Ministers have failed to maintain the progressive character of the State in the sphere of State-owned industrial concerns.

Mr. **SPEAKER**.—Motion moved :

“Add the following words at the end of the Address :—

(a)but regret that your Ministers have failed to take effective and immediate steps for minor adjustments in boundaries after the formation of the Mysore State ;

(b)but regret that your Ministers have not taken effective steps to maintain the progressive character of the State in the sphere of Sericulture Industry ;

(c)but regret that your Ministers have failed to state the policy regarding the problem of beggars in the State ;

(d)but regret to note that your Ministers have failed to take effective and immediate action to start work on Chikkahole Project ;

(e)but regret that your Ministers have failed to maintain the progressive character of the State in the sphere of State-owned industrial concerns.”

Sri V. SRINIVASA SHETTY (Coondapur).—I beg to move :

“Add the following words at the end of the Address :—

but deeply regret to note that your Honourable Ministers—

(a) have failed miserably to take necessary and timely action in getting the Judges of the High Court appointed ;

(b) have failed to enforce prohibition throughout the State according to their avowed policy but on the other hand are doing it in a half-hearted and lax-manner ;

(c) have failed in enforcing the existing tenancy laws in the State and that they are very slow and inefficient in enacting a common tenancy law for the whole State ;

(d) have not uniformly raised and improved the scales of pay of Government servants and not enforced it fully ;

(e) have totally failed to take into consideration the existence of a large body of village officials who are getting only a pittance as their remuneration ;

(f) while paying lip-service to the interest of labour, have failed to take any concrete steps to improve their lot ;

(g) have failed to take necessary precautions in safeguarding the interests of the students of merged parts of Madras State in providing for their future studies in the professional colleges of that State ;

(h) have failed to follow any democratic procedure inasmuch as they have been unwilling so far to hold elections to the District Boards in the original Mysore State ;

(i) have failed to take proper steps to decentralise the industries in a planned manner ;

(j) have failed to take proper steps to improve the miserable lot of the villagers and wasted the funds allotted to the Community Development and N.E.S. Schemes ;

(k) have awfully failed to eradicate the evils of corruption which is increasing day by day and to improving the efficiency of the services ;

(l) have failed to hold the last general election in a democratic and fair manner.”

Mr. **SPEAKER**.—Motion moved :

“Add the following words at the end of the Address :—

“but deeply regret to note that your Honourable Ministers—

(a) have failed miserably to take necessary and timely action in getting the Judges of the High Court appointed ;

(b) have failed to enforce prohibition throughout the State according to their avowed policy but on the other hand are doing it in a half-hearted and lax-manner.

(c) have failed in enforcing the existing tenancy laws in the State and that they are very slow and inefficient in enacting a common tenancy law for the whole State ;

(MR. SPEAKER.)

(d) have not uniformly raised and improved the scales of pay of Government servants and not enforced it fully;

(e) have totally failed to take into consideration the existence of a large body of village officials who are getting only a pittance as their remuneration;

(f) while paying lip-service to the interest of labour, have failed to take any concrete steps to improve their lot;

(g) have failed to take necessary precautions in safeguarding the interests of the students of merged parts of Madras State in providing for their future studies in the professional colleges of that State;

(h) have failed to follow any democratic procedure inasmuch as they have been unwilling so far to hold elections to the District Boards in the original Mysore State;

(i) have failed to take proper steps to decentralise the industries in a planned manner;

(j) have failed to take proper steps to improve the miserable lot of the villagers and wasted the funds allotted to the Community Development and N.E.S. Schemes;

(k) have awfully failed to eradicate the evils of corruption which is increasing day by day and to improving the efficiency of the services;

(l) have failed to hold the last general election in a democratic and fair manner."

Sri M. RAMAPPA (Harihar).—Sir, I beg to move the following amendment:—

"Add the following at the end of the Address:—

(1) but regret that the Address does not make a mention expressing the sympathy of your Government for the flood victims of some of the villages of Harihar and Davangere Taluks and giving them an assurance of an immediate help;

(2) that the Address does not give assurance of minimising the top heavy administrative machi-

nery and the measures necessary to check the growing unemployment and discontentment among the younger generation both in urban and rural areas."

MR. SPEAKER.—Motion moved:

"Add the following at the end of the Address:—

(1) but regret that the Address does not make a mention expressing the sympathy of your Government for the flood victims of some of the villages of Harihar and Davangere Taluks and giving them an assurance of an immediate help;

(2) that the Address does not give assurance of minimising the top heavy administrative machinery and the measures necessary to check the growing unemployment and discontentment among the younger generation both in urban and rural areas."

Sri B. K. NAGUR (Bijapur).—I beg to move the following amendment:—

"Add the following words at the end of the Address:—

but regret that your Ministers.—

(1) have not taken any steps to change the name of this State from "Mysore State" to "Karnataka";

(2) have not appointed members to the Revenue Tribunal in time;

(3) have not appointed a Charity Commissioner to implement the Bombay Charity Trust Act;

(4) have allowed delay to occur in the appointment of High Court Judges of the new State;

(5) have ordered ineffective transfers of officials without proper consideration and final decision;

(6) have been responsible for the inefficient administration of the Secretariat;

(7) have not put a stop to the practice of worshipping deities in the Government Offices."

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“Add the following words at the end of the Address :—

.....but regret that your Ministers—

(1) have not taken any steps to change the name of this State from “Mysore State” to “Karnataka”;

(2) have not appointed members to the Revenue Tribunal in time;

(3) have not appointed a Charity Commissioner to implement the Bombay Charity Trust Act;

(4) have allowed delay to occur in the appointment of High Court Judges of the new State;

(5) have ordered ineffective transfers of officials without proper consideration and final decision;

(6) have been responsible for the inefficient administration of the Secretariat;

(7) have not put a stop to the practice of worshipping deities in the Government Offices.”

I will now call upon the members who have moved amendments one by one to speak. First, I will call upon the Hon'ble Member Sri Veerappa.

Sri A. V. NARASIMHA REDDY (Bangalore South).—May I suggest one thing? If the whole of today is to be allowed for general discussion of the Motion of Thanks, then the members who have sent in amendments can be given an opportunity to offer their views tomorrow. If we allow those members to move their amendments and speak on them today, then other members who have not sent in amendments and who desire to speak would be denied opportunity to speak. The discussion on the Motion of Thanks also would be very much limited after the amendments are moved, because the members have to restrict their views to the subject matter of the amendments. I, therefore, request the Chair to consider this point.

Sri J. H. SHAMSUDDIN (Honnavar).—Sir, can we not consolidate all the amendments and then start the discussion because I

find that there are several amendments which are common. If we consolidate all the amendments and take them as one and start the discussion, then there would be liberty to speak on it not only to those who have sent in their amendments but also to those who have not sent in any amendments.

Sri A. R. BADRI NARAYAN Thirthahalli).—On a point of information, Sir. ಅಮೆಂಡ್ ಮೆಂಟ್‌ಗಳೆಲ್ಲವೂ ಲಿಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಪರ್ಮಾನೆಂಟ್ ಆಗಿ ಇಟ್ಕೂಡ್ ಆಗಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Unless permanently admitted, they would not have been allowed to be moved. When the Office admitted them, they were admitted temporarily because Office had to get my permission for admitting them. I have given the necessary permission.

As regards the suggestion made by the Hon'ble Member Sri Shamsuddin, what he says is correct, because there are so many amendments which are common. The Office could not consolidate them because the amendments came only this morning, but so far as the discussion is concerned, it does not so much matter if they are not consolidated, because every mover of an amendment has got a chance to speak and he will be allowed to speak.

As regards the fear of Sri A. V. Narasimha Reddy that by this procedure the other members may not get a chance to speak, I may say that I will try my level best to give them a chance. That is why I have restricted the time limit for speeches in the case of other speakers, whether they are movers of amendments or not. The time limit of 15 minutes will be applicable to all. So there need not be any worry on that account. I think that today we would be able to accommodate a number of members.

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ (ಹೊಳೆನರಸೀಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ನಮ್ಮ ರಾಜಪಾಲರವರು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣವನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ, ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಚ್ಛಾರಕ್ತಕಂಠ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವ ಸೂಚನೆಗೆ, ನಾನು ವಿರೋಧವಾಗಿ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸುವ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಪ್ರಸಂಗವು ಬಂದಿದೆ. ನಾನು ವಿರೋಧಿ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇನೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಅಡಳಿತ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಪಂಡಿತ ನೆಹರು ಅವರ

(ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ)

ಸಮಾಜವಾದಿ ಸಮಾಜ ರಚನೆಯ ಧೈಯೋದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಬೇಕು. ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣವನ್ನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವಾದಿ ಸಮಾಜರಚನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಆದರೆ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ಸುಧಾರಿಸಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿ ಎಷ್ಟು ಇದೆ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು. 1947ಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿಲ್ಲ. ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಬೇಗ ಪೂರೈಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿದೆ. ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಯೋಜನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹಣವನ್ನು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಹಾಸಿಗೆ ಇದ್ದಷ್ಟು ಕಾಲು ನೀಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಗೌರೀಶಂಕರ ಶಿಖರವನ್ನು ಒಂದೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಬೇಕೆಂಬ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹಿಂದಿನ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರಕಾರ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ದುಂದುಗಾರಿಕೆ ಇದೆ. ಅದು ಏಕೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಆಪದ್ಧನವೆಂದು ಹಣವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರಕಾರ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಆ ಆಪದ್ಧನವೆಲ್ಲಾ ಖರ್ಚಾಗಿಹೋದದ್ದು. ಅತ್ಯಂತ ಶೋಚನೀಯವಾದುದು, ವಿಷಾದಕರವಾದುದು. ಹಿಂದಿನ ಸರಕಾರದವರು ಆಪದ್ಧನವೆಂದು ಕೂಡಿಕಾಕಿದ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

1942-43	ರಲ್ಲಿ	170.35	ಲಕ್ಷ ರೂ.
1943-44	,,	322.75	,,
1944-45	,,	329.45	,,
1945-46	,,	235.61	,,
1946-47	,,	160.91	,,

ಹೀಗೆ 1947ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 12 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಶಿಲ್ಕು ಇದ್ದುದನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ದುಂದುಗಾರಿಕೆ ಇರುವುದರಿಂದಲೇ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ದುಂದುಗಾರಿಕೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ನಾವು ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ಆದರ್ಶವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ರಾಮರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ತತ್ವಗಳನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕಾಯಾಚಾರವಾಗಿ ಮನನಾ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಅತ್ಯಂತ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

4-30 P.M.

ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಲಂಚಕೋರತನದ ವಿಚಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದನ್ನು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ

ಒಂದು ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ನೌಕರರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿ ಅವರನ್ನು ನಂಬಿರುವ ಅವರ ಮಕ್ಕಳುಮರಿ, ಹೆಂಡತಿ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಕಷ್ಟವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಈ ದಿವಸ ಇವೆ. ಅವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಇಲ್ಲವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರಿಯಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾದರೆ, ನಿಜಾಂಶ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾದ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಆಡಳಿತ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುವುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ, ಯಾವ ರೀತಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕು ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಕೆಲವು ಒಂದು ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾದ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯಾರು ನನಗೆ ಓಟು ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೋ ಅವರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಿದೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಲಾಖೆಗಳ ಆಗುಹೋಗುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಿ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು ದಿನವೂ ಕಾಣಬರುತ್ತಿದೆ. ತಮಗೇನಾದರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದವರಿಗಾಗಿ ಅಥವಾ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗಾಗಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೀಗೆ ಕೈಹಾಕುವುದಾದರೆ ಅವರು ಆಡಳಿತವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆಡೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ನೈಪುಣ್ಯತೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ, ಸತ್ಯಾಂಶ ಅಥವಾ ಪಾವಿತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾಣಬೇಕಾದರೆ ಅವರವರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅವರವರೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಬಿಡುವುದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ನುಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇನಿದ್ದಾರೋ ಅವರು ತಮ್ಮ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವ ನೌಕರರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರನ್ನು ವರ್ಗಮಾಡಿದರೆ ಆ ನೌಕರನೋ ಅಥವಾ ಅವನ ಕಡೆಯವರೋ ಚುನಾವಣೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆಂಬ ಅಥವಾ ಮೇಲೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ವರ್ಗವನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡುವುದಾದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇಲಾಖೆಯ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯಲಾರವು. ಇದನ್ನು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಲಂಚಕೋರತನವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯವೇನು, ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳ ಪ್ರಮಾಣ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕಾದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶಮಾಡಿ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದದ್ದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಕಳೆದ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳ ಅನುಭವ ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಹೃದಯವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯ, ಅನಾಚಾರ, ಅನೀತಿ, ಅಪಚಾರ ಬಹಳವಾಗಿ ನಡೆದಿವೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಸೊಬಗಿನ ಬಳ್ಳಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದು ವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಚುನಾವಣಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರಮಾಡಿ ಓಟುದಾರನ ಕರ್ತವ್ಯವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ವರಿಗೂ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಕೆಲಸ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮುಂತಾದ ಅನೀತಿಯುತವಾದ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ನುಸರಿಸಿದರೆ ಹೆಚ್ಚು ದಿವಸ ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆಯೂ ಬಾಳುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಜನರ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ

ನಂಟಿಕೆ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಪ್ರಜಾಸೇವೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಜನತೆಯ ಬೆಂಬಲ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕ ಮುಗ್ಗುಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವಾಗ ಹಣ ಚೆಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ಕೈಚಾಚುತ್ತಾರೆಂದು ಅನೀತಿ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನುಸರಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಈಗ ಜನತೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅನುಕೂಲವಾಗದೆ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಟೀಕೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸದೆ ಅದರ ತಿರುಳನ್ನು ರಿಶು ಕೆಟ್ಟ ಭಾವನೆ ಮಾಡದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪ್ರಜೆಗೆ ಸುಖವಾಗುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಧೃಢ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ನೂಟಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಳುಹಿಸಿರುವವರಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಜಾಸ್ತಿ ಕಾಲ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಂಡಿಸಿರುವವರಿಗೆ 15 ನಿಮಿಷ, ಸರ್ಕಾರದವರ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಅರ್ಧಗಂಟೆ; ವದನಾನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿರುವವರೇನಾದರೂ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರರೂಪವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಅವರಿಗೆ 15 ನಿಮಿಷ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ತಿದ್ದುಪಡಿ ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಾಲವಾಗುವುದರಿಂದ ಚಿಜಿರಿ ಬೆಂಚಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಕೊಡದೆ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಮ್ಮ ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಕಾಲ ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯೇ ವಿಶದವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಭಾಷಣ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇಲ್ಲ.

Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—Mr. Speaker Sir, before speaking a few words on my amendment, I would like to bring to the notice of the Speaker a little point on the Address itself. In the English version of the Address there is no reference to Royal 'we' whereas there is such a reference in the Kannada version. I do not know how this mistake crept in, whether it is an error of translation or whether it is an error of thinking. This is a very serious matter to which I would like to draw your attention. If reference is made to the royal 'we' it is not in accordance with the spirit of the Constitution. I shall just refer to one sentence "ಈ ಅಧಿವೇಶನಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಹೈತ್ಯರ್ವವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುವುದು, ನಮಗೆ ತುಂಬ ಸಂತೋಷ" ಎಂದು ಮೊದಲನೆಯ ವಾಕ್ಯವಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದೆ 'I' ಎಂದು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೆ "ನಾವು" ಎಂದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. Perhaps it is a survival of the Part B State complexion.

Sri H. S. RUDRAPPA (Minister for Revenue).—May I bring it to the notice

of the member that it was the English copy that was read here?

Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—It is true, but I hope the members are expected to read the Kannada version also.

Mr. SPEAKER.—There is not much point in what the Hon'ble Member says. In the case of big personalities, "I" or "We" carries the same meaning.

Sri M. C. NARASIMHAN.—I was compelled to move this amendment not because I belong to the Opposition party as my friend Sir Y. Veerappa said. I have to state that I am moving this amendment to bring to the notice of this House and particularly to the Treasury Benches that there is a contradiction between practice and profession and between precepts and action. It is in this particular context I am moving this amendment. There is a reference in the Governor's Address to the need for seeing that the Plan targets are not reduced. I fully appreciate that the Plan target should not be reduced. Various schemes included in the Five-Year Plan are absolutely necessary and they should be implemented as early as possible. On that issue there is no quarrel at all. I am aware that there is a certain section of opinion in our State also who want to see that the Plan is cut down. I fully agree that the Plan and the schemes included thereunder should be fully implemented. But the only point is how to find the resources. The resources for the Plan hitherto, in the State as well as outside, has been found by indirect taxation. This means completely defeating the object for which the Plan was launched. One of the main directives of the Plan is that the difference in income between various sections should be bridged as far as possible. The disparity in income should not go on increasing. But on the other hand, the Plan has succeeded in only increasing the disparity. Look at the vast amount of indirect taxes that are being levied at the time of every budget session. In fact, what has happened is, every budget session means more taxes so that outside ordinary people are really

(Sri M. C. NARASIMHAN.)

nervous, are really dismayed, for they look at every budget session not with any satisfaction or any enthusiasm—the enthusiasm that is needed for implementing the plan—but on the other hand, they look at it with dismay and sorrow. That is what we notice. Sir, the method by which the Government find resources for the plan mainly by indirect taxation has really increased the income disparity which defeats one of the most important objectives of the Second Plan itself. For example, between 1950-51 and 1956-57, the total returns from indirect taxation on basic commodities have been increased by 50 per cent to 60 per cent. Whereas the direct taxes return has fallen down 50 to 60 per cent. On this account, can you say that you are achieving socialistic pattern of society? When you go on increasing the differences in income, when you go on increasing the concentration of wealth at one point, when by your own taxation the ordinary people, workers and peasants are deprived of their little resources, little savings, can you call it a socialistic pattern of society? It is a matter which we have got to consider seriously. That I will deal in detail when we consider the budget proposals.

The second point I would like to deal with is the question of food. There is mention in the Governor's Address about food problem but the seriousness of the situation is not brought out. There is a half-hearted reference only. It seems as if the question of soaring prices is not a problem at all before the Government. It is a very serious matter that prices are going up, despite the assurances from the various Food Ministers, from Central Food Minister as well as from the State Food Minister. In August 1956, Sri Ajit Prasad Jain said that the rising prices would come crashing down. What has happened? The price of food grains has not come down. On the other hand, it is the policy of the Government that has come crashing down. Some measures are being taken in order to see that the prices are checked. It is true that recently the

Parliament has enacted a law regarding essential commodities. I do not know how far this measure itself will be implemented in practice. Because, even before this amendment was brought into force during the recent session of the Parliament, in the 1956 to the Essential Commodities Act, there were ample powers in the hands of the Government to corner stocks and to see that adequate stocks are maintained in various fair price depots and distributed at proper prices. What was actually done was, no steps were taken to corner stocks. No steps were taken to sell at reasonable prices. But on the other hand, speculation in foodgrains was allowed on a large scale. The Reserve Bank of India and the Scheduled Banks thereunder have allowed all facilities by advancing loans on foodgrains, allowed all facilities for cornering foodgrains and thus have prevented bringing down the foodgrains; prices. On the other hand, when suggestions were made that co-operative banks and Reserve Bank should advance loans to small peasants, to small raiyats, against foodgrains this facility was denied. I see there is a welcome change now and in this Address there is a mention about co-operatives giving advances of Rs. 2 crores against foodgrains to peasants. It is indeed a welcome measure. But it is inadequate.

The next question is about land reforms. There is a Committee constituted to go into the question of land reforms. One regrettable feature of the Committee is this, that it is constituted consisting of only Congressmen. It is really a Congress Party's committee at the expense of the State. If it was the intention of the Government to tackle the question of land reforms, they should have included those organisations which are interested in the welfare of the peasants. There are peasant organisations throughout the State and the Government should have included representatives from those organisations. Secondly, Sir, I doubt very much if this Committee will be able to bring out positive recommendations. The Committee's recommendations will have to be based

possibly on the statistics available with the Government. The statistics themselves are extremely defective in character. In this connection, I would like to bring to the notice of the House a discussion which has been going on between the Food and Agricultural Organisation of the Government of India in this matter. The Food and Agricultural Organisation wanted India to participate in a conference in 1950 and wanted some statistics to be collected. They have given a detailed schedule of the manner in which the land-ownership, pattern of cultivation, extent of land concentration, etc., should be collected. This was opposed by no less a person than the then Agricultural Minister, Sri Punjabrao Deshmukh. A simplified manner of collection of statistics was evolved and this was continued. This simplified collection of statistics which the former Mysore State had adopted meant that the figures collected would not reveal properly the total extent of land concentration. It is only the former Hyderabad State that has collected statistics as per the schedule prepared by one of the Committees which was appointed by the Government of India. In view of this situation, I doubt very much, I doubt seriously, if the particular Committee which was appointed to go into this question will be able to give proper and suitable recommendations.

The next point which I wish to make is about the labour policy. There is a reference to certain collective agreements concluded. Especially the Plantation Agreement was due to a special situation and the special situation was due to the fact that the Madras State Industrial Tribunal went into the question and fixed higher wages than what the plantation workers themselves had agreed to. This was the special circumstance that was responsible for the conclusion of this agreement. There is the vast section of labour employed in Government Industrial Concerns themselves which are neither implementing the Factories Act nor are they in a position to solve the problem of labour or the problem of bonus, wages, etc. It is said that the smallest

employer is the biggest exploiter. The Government of Mysore is the worst exploiter on compared to the smallest employer. Otherwise, I cannot understand how in this State Sector there is failure to implement the labour laws, to properly work out their wage policy, to properly meet the demands of labour. There is so much of delay in implementing the legislation, even in finalising the rules. Take, for instance, the Industrial Disputes Act and the Rules thereunder. The Government of Mysore published draft rules in December. Now nearly six months are over; yet, even now, we do not see the finalisation of the rules. The Government of India published similar rules and brought them into force from March 10-1-1957. But here, even today morning, the Labour Minister was saying that he did not know when the rules were going to be finalised. He wants notice for giving this information. All over India, rules have been finalised. Here since February 1957 till today, there is no tribunal functioning in the State. There are so many issues pending before the court and no work has been done. Two members of the old Tribunal have resigned making the Tribunal virtually functus Officio. At no time in the history of labour dispute in Mysore State has there been so much of delay and so much of inefficiency on the part of those in charge of this particular work. Even otherwise, even in the matter of referring disputes to the Tribunal of Industrial Disputes there is so much of delay. Take the case of Central Government concerns. I do not know why they are afraid of referring matters of dispute which are pending for the past two or three years. Another instance which I may bring to the notice is about the President of the Mysore Journalists' Federation, one Sri Sitarama Sastry. Here the matter was referred for conciliation and failure of conciliation efforts was reported. The matter was taken up before the Labour Minister. Till today I do not know whether the Government are prepared to refer this important matter to the Tribunal; the Government say they are vitally concerned

(SRI M. C. NARASIMHAN).

about journalists; the Government ought to be very sensitive because they are particular about publicity. But, in this particular case, I do not know the reason why this matter has not been referred to the Tribunal. Powerful forces have weighed on Government and they have yielded to these powerful forces against this journalist.

Then, Sir, the Silk Industry, on which so much is being spent for safeguarding the industry. Since 1954 repeated requests have been made for referring the workers' dispute to the Tribunal. The matter was referred to the Industrial Tribunal, but it was withdrawn from the Industrial Tribunal and referred to the Court of Enquiry and the Court of Enquiry made certain recommendations to the Government. I do not know whether Government have accepted the recommendations. This was then referred to a Board of Conciliation. This question went on. Sir, I think this is the only industry in the State which has exhausted all the machinery that is prescribed under the Industrial Disputes Act to settle the dispute, but the dispute is still there and the problem has not been solved. So, even the labour policy which has been referred to in the Governor's Address, is not satisfactory and it is a very important matter since we are just intending to move towards Socialist Pattern of Society.

Lastly, Sir, the Mover of the Motion was saying it as 'Socialistic Democratic Commonwealth'. I may inform the Mover that this phrase is out of fashion. Even Jawaharlal Nehru does not refer to it as such; he refers to it as Socialist Pattern of Society. This is more understandable to the commonman. I hope the Mover will note this.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ (ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ).— ಸ್ವಾಮಿ, ನನಗೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಲು ಸುಮಾರು 30 ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಬಹುದು ಎಂದೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆನು. ಆದರೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ 15 ನಿಮಿಷಗಳ ತನಕ ಮಾತನಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಕಾಲವನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಏನೇನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದಲ್ಲವನ್ನೂ ಈ ದಿವಸ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದೊಂದು ಪದವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟೋ ನಿಮಿಷಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು

ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ 15 ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಬೇಕೋ ಎಂಬುದು ನನಗಂತೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಯಾರಿಗಾದರೂ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳಬೇಡಿ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನೆಂದು ದಿನ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣ ಅಷ್ಟು ಆಶಾದಾಯಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದು ಕೇವಲ ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನವು ಪ್ರಪಂಚದ ಇತರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗಿಂತ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಲು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಗಳ ಪೈಕಿ ಯಾವೊಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಭಾಷಣವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದು ಒಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾದ ಭಾಷಣವಾಗಿದೆ. ಪದಾಪ್ಯಭಿತ್ಯದಲ್ಲಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಶಾಸನಸಭೆಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣ ಆಗಬೇಕು ಎಂಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಪ್ರದಾಯ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹೇಗಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಆಟೊಕ್ರಾಟಿಕ್ ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದು. ಆಗ ಒಂದು ಪ್ರೊಟಿಜಕ್ಷನ್ ಪಾಲಿಸಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಇಟ್ಟಡ್ಯಾಸ್ ಮಾಡಿದರು. ಹಿಂದೆ ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಯಾರನ್ನು ನಾವು ಬಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದೆವೋ, ಯಾರಿಂದ ದೇಶ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆವೋ ಅಂಥವರು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಅಶಕ್ತರಾಗಿರತಕ್ಕ ಈ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಾನು ಏನು ಹೇಳಲಿ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಪಾಲರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ವಂದನೆ ಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಲಿ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಿನ ಪ್ರೊಟಿಜಕ್ಷನ್ ಪಾಲಿಸಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, ಅದು ಇನ್‌ಡೆಸೈರೆಕ್ಟ್ ಆಗಿ ರಾಜ್ಯ ಪಾಲರ ಸರ್ಕಾರ ಕೆಲವು ಬಂಡವಾಳದಾರರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ರೀತಿಯ ಹಾಗೆ ಇದೆಯೆಂದು ನಾನು ಖಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಾನು ಚನ್ನಪಟ್ಟಣದ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಬಂದವನು. ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ವೀರಣ್ಣಗೌಡರು ಮದ್ದೂರು ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಬಂದವರು. ಚನ್ನಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ವೀರಣ್ಣಗೌಡರು ಮದ್ದೂರಿನಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಒಮ್ಮತವಾದ ನೀತಿಯಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಕವಾಗಿ ಹೇಳಲಿ. ಅವರು ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ನೀತಿಯಿದೆಯೇ? ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಲಿ. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತರಲ್ಲ ಎಂದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಪಾಲರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದರೆ ಚನ್ನಪಟ್ಟಣದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೇ ಬೆಂಗಳೂರು. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಮರ್ಸಾನ್‌ನಂತಹವಾದ ಶಕ್ತಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ ಮತ್ತು ರಾಮನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಟಿಜಕ್ಷನ್ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಹಾಗೆ ಮಂದ್ಯ ಮತ್ತು

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತೆಯಾಗಿ ಪ್ರೋಹಿಬಿಷನ್ನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಸ್ಥಾನಾದ್ಯಂತ ವ್ಯಾಪಾರ ನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು, ಈ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಶಕ್ತರಾದರೆ, ಈ ಒಂದು ಶಾಸನದ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟು ಅಲಕ್ಷ್ಯ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿದೆಯೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದೇ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ. ಈಗ ಕೆಲವು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಪ್ರೋಹಿಬಿಷನ್ ಇದೆ. ಕೆಲವು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಹಿಬಿಷನ್ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಗಳಾಗಿವೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದ ವರ ಮಾನ ಬರುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯ ಬರದಿದ್ದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ ಪರಮಾನ ಮಾತ್ರ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಬರಬೇಕೆಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದು ನೀತಿಯೇ? ಅಥವಾ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪ್ಯಾರ್ಟಿ ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಆ ರೀತಿ ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಮಾಡಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಕ್ಯಾಪಿಟಲಿಸ್ಟ್ ಪ್ಯಾರ್ಟಿ ಮಾಡಿ— ಈ ತರಹ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡೋಣವೆಂದು ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಸರ್ಕಾರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದೆಯೋ ಏನೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಂದು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಜಾರಿಗೆ ತನ್ನಿ. ಹಾಗೆ ಒಂದುವೇಳೆ ನಿಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಹೋದರೆ ನಿಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಮಾತಿಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ನಿಜಾಂಶಗಳನ್ನು ಜನಗಳ ಮುಂದೆ ಇಡಿ. ಈ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅರೀತಿ ಮಾಡಲು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ. ಈ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಗೆ ಉಂಟಾಗತಕ್ಕ ನಷ್ಟ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಇವರ ಡರಲ್ಲಿ ನಾನು ಭಾಗಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು ದೃಢವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನಾದರೂ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ನುಸರಿಸಬೇಕೆಂದು ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

5 P.M.

ಸ್ವಾಮಿ, ಇನ್ನು ಎರಡನೆ ವಿಷಯ ಎಂದರೆ ಪ್ರೋಲೇರ ಸರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಚುನಾವಣೆಗಳು ಆಗುವ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರೋಲೇರನನ್ನು ಹತೋಟಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅನ್ಯಾಯಗಳು ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ನೇರವಾಗಿ ಶಾಂತಿಯಿಂದ ನಡೆಯುವ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಪದೇ ಪದೇ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದರು. ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾದರೆ ತಮ್ಮ ಮಾತಿಗೆ ಬೆರೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಚನ್ನಪ್ಪಣ್ಣದಿಂದ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಪ್ರೋಲೇರಸ್ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟರನ್ನು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ ಮಾಡಿದರು. ಕರಪ್ತವ್ಯವನ್ನು ಆಪಾದನೆ ಇರುವ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಕಿದರು. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ತಾವು ಹಾಗೆ ಧರ್ಮ ನೀತಿಗಳಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲು ಒಂದು ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾದ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಯಲಿ. ಈ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾದ ವಿಚಾರಣಾ ಸಮಿತಿಗೆ ಹಾಯ ಕೋರ್ಟ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ಆ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿ

ಯನ್ನು ತರಿಸಲಿ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ನೈತಿಕ ಬೆಂಬಲ ಹೋಗಿರುವುದರಿಂದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇಂತಹ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಲು ಧೈರ್ಯ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ 14 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಚುನಾವಣೆಗಳು ಆಗಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸದೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಎಂಥ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಚುನಾಯಿತರಾದ ಸದಸ್ಯರು ಇರತಕ್ಕದ್ದು ನ್ಯಾಯವಾದ ಮಾತು. ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡದೆ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೋತು ಹೋದಂಥವರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಸಮಿತಿಯ ರಚನೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ನೀತಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ಸದಸ್ಯತೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ದೇಶ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕು, ಇಲ್ಲವೆ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ಈ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ವಿಸರ್ಜಿಸಬೇಕು. All the committees in the districts are packed by their henchmen. All defeated fellows are there. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನೂ ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆದು ಜನತೆಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ಸೂತ್ರ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ನ್ಯಾಯವಾದದ್ದು. ಹಿಂದೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಯಾವ ಉದಾತ್ತ ಧೈರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದರೋ ಮತ್ತೆ ಅದೇ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ಹೋರಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಮರ್ಶಮಾಡಿ ಸರಿಯಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕು ಒಂದೊಂದು ಗ್ರಾಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಮನೆಗಳನ್ನೊದಗಿಸಲು ಅವಕಾಶಮಾಡಿ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಜೂಜಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಇಷ್ಟ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ಕುದುರೆ ಜೂಜು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನೋಹಣ ಬೇಕು. ಅದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ನುಸರಿಸಬೇಕು; ಕುದುರೆ ಜೂಜಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವಾಗ ಹೆಂಡ ಕುಡಿಯುವುದನ್ನೇಕೆ ನಿರೋಧಿಸಬೇಕು? ಹೆಂಡ ಕುಡಿಯಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದರೆ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಬರುವುದನ್ನೇಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು? ಮನೆ ಮಠ ಮಾರಿ ಹೆಂಗಸರ ಒಡವೆ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಅದವಿಟ್ಟು ಜೂಜಾಡುತ್ತಾರೆ. ಜೂಜಾಡುವ ಜಾಗದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರುವಾಗ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮುಖ ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಕುಡಿತದಿಂದ ಜನತೆಗೆ ತೊಂದರೆ ಯಾಗುವಂತೆ ಜೂಜಿನಿಂದಲೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಕುದುರೆ ಜೂಜನ್ನು ಸರ್ಕಾರವೇ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಏಕೆ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು? ಹಾಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಯಾಗದಂತೆ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡದೆ ಈಗಿರುವಂತೆಯೇ ಕುದುರೆ ಜೂಜನ್ನು ನಡೆಸುವುದಾದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುವುದಾದರೆ, ದೇಶೋದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರವಾಸಮಾಡುವುದನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಬಹುದು. ಸರಿಯಾದ ಕೆಲಸ, ಕಾರ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಹಾರ ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡುವುದು ನ್ಯಾಯವೆ? ಇಲ್ಲೇ ಮಾಡಲು ಬೇಕಾದಷ್ಟು

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ)
ಕೆಲಸವಿದೆ. ಕುದುರೆ ಜೂಜನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡದೆ ಈಗಿರುವಂತೆಯೇ ಮುಂದುವರಿಸುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಇಂಟರೆಸ್ ಇದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ ಈ ಜೂಜನ್ನು ವಜಾಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನೂಟಿಸುತ್ತೇನೆ. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಆರೋಪಿಸಲು ಹೊಚ್ಚ ಉರಿಯಿಂದ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಬೇಕಾದರೂ ಹೇಳಲಿ, ಬಹಳ ವ್ಯಸನದಿಂದ ಮತ್ತು ವಿಷಾದದಿಂದ ಪಾನ ವಿರೋಧ ಮತ್ತು ಕುದುರೆ ಜೂಜು ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ನಿಲಿತಿಯನ್ನು ಸರಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವನ್ನು ವಜಾಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Before we rise, I would request Hon'ble Members to confine themselves to the time limit. In some cases, it is not possible for me to check them. I would have checked them and made them sit down, but that would have been harsh. I know they have some more points to be urged but when they have become members of this House, they have to adjust themselves so far as their speeches are concerned so that they can cover as many points as possible in as short a time as possible. It is a little bit difficult in the beginning, but if members make an attempt it will not be impossible.

I have also to inform Hon'ble Members that the Hon'ble Speaker of the Lok Sabha is going to come here tomorrow. He will arrive here by noon and address the members of both Houses including the members of Parliament who are present in Bangalore at 5 o'clock. So, we have to make a little adjustment. Usually, we sit from 12 NOON to 5 P.M. Tomorrow, we may have to sit a little bit earlier. I would like to know whether it will be convenient if we commence our business at 11 o'clock tomorrow.

Dr. T. PARTHASARATHY (Mallawaram).—Sir, I am a doctor and in these days of epidemic this time will not suit me. So, I suggest that we may postpone the address by the Speaker of Lok Sabha by an hour.

Mr. SPEAKER.—Doctors are very essential these days but the Hon'ble Member Dr. Parthasarathy can absent himself for an hour. It does not matter.

AN HON'BLE MEMBER.—May I submit, Sir, that the most convenient hours would be between 11-30 A.M. and 4-30 P.M. so that it will leave sufficient recess for members and they can be present at 5 P.M. Thereby they will not be inconvenienced very much.

Mr. SPEAKER.—If that is the opinion of the Hon'ble Members, we shall meet at 11-30 A.M. and disperse at 4-30 P.M. I have no objection to it.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಫ್. ಮೂಡಲಗಿರಿ ಗೌಡ(ಕುಣಿಗರ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ಈಗ ನಮಗೊದಗಿರುವ ಸೌಕರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ 12 ಗಂಟೆಗೆ ಬರುವುದೇ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸೌಕರ್ಯ ಎಂದರೆ ಊಟ, ವಸತಿ ಮತ್ತು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ತೊಂದರೆ ವಗೈರೆ ನೋಡಿದರೆ ಈ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಕೂಡ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಕಾಲವನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನೂಟಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಾಳೆ ಮುಟ್ಟಿಗೆ 11½ ಗಂಟೆಯಿಂದ 4½ ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಕೂಡೋಣ. ಮುಂದಿನದನ್ನು ಅನಂತರ ವಿಚಾರಮಾಡೋಣ.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise and meet tomorrow at 11-30 A.M.

The House adjourned at Twenty Minutes past Five of the Clock to meet again at Thirty Minutes past Eleven of the Clock on Thursday the 13th June 1957.